[Barsøe-Carnfeldt]

Jeg vil gerne takke for den positive tilslutning, der har været til vores forslag, og jeg vil begynde med ganske kort at takke især justitsministeren for at have holdt det lovede møde med Advokatrådet. Jeg ser som mange andre frem til det store råds initiativ på dette område. Det bliver i hvert fald interessant at se, hvad man egentlig selv kan komme frem til.

Jeg vil sætte et lille spørgsmålstegn ved ministerens udsagn om, at salærerne fastlægges i skifteretten, og at man dér også tager stilling til sagens beskaffenhed og arbejdets omfang. Jeg vil sætte spørgsmålstegn ved, hvor god skifteretten er til denne funktion, altså hvor effektiv skifteretten er. Det er mit indtryk, at skifterettens funktioner her indeholder en masse fejl. Det kan have den ene eller den anden årsag, men jeg vil sætte et meget stort spørgsmålstegn ved skifterettens funktionsduelighed i denne sag.

Det kan der også gøres noget ved. Det er helt klart, og det er sikkert ikke Advokatrådet, man skal tale med i denne sag. Man kunne eventuelt anmode ministeren om at prøve specielt at undersøge forholdene omkring skifteretten, for jeg mener egentlig, det er dér, alle problemerne opstår. Er man lidt for sløset med den meget væsentlige kontrol, man har fået overladt, kan det meget let smitte af alle mulige andre steder i systemet. Så hvis vi kunne få grebet om skifteretten og få den til at fungere konsekvent, tage konsekvente beslutninger og træffe konsekvente kontrolforanstaltninger, så skete der nok ikke så meget.

Jeg synes også, det er interessant, at socialdemokratiet vil komme med et initiativ med hensyn til salærtakster. Det kunne da være interessant at se, hvad det store parti kan finde frem til, og det kan være, der er noget af det, der også kan bruges; det ved man jo ikke på forhånd.

At vurderinger af aktiver, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, foregår på en lidt lemfældig facon, mener jeg er beskrevet meget kraftigt i beslutningsforslaget. Men jeg vil gerne fremhæve en ekstra gang, at noget af det vigtigste, når man vurderer en virksomheds aktiver, er idégrundlaget. Det er ikke altid de materielle sager, som f.eks. skifteretten jo kun normalt kan tage beslutning om. Idégrundlaget bør indgå som en betydelig vigtigere del i fremtidige vurderinger af nødlidende virksomheders eksistensmuligheder.

CDs ordfører var inde på spørgsmålet om, at man ikke kan konkretisere salærtakster i konkursloven. Det mener jeg godt man kan. Man kan jo konkretisere, hvad man har lyst til. Det er kun et spørgsmål, om det kan lade sig gøre, og om det kan efterleves. Man har egentlig en ganske udmærket form for salærtakstberegning i det daglige advokatarbejde, så hvorfor kan man ikke også skrive sine notaer ud efter den mængde arbejde, der foregår i forbindelse med en konkurs? Der er sådan set ikke nogen forskel. Begge dele burde være den samme form for advokatarbejde og advokatbistand som de andre områder, hvorunder man søger advokater.

Hvad angår det, at likvidator bevidst arbejder i negativ regning, og den advarsel, som CDs ordfører oven i købet fremførte over for forslagsstillerne, må jeg sige, at der findes jo virkelig grelle eksempler på, at der er foregået mere end bare det, at man bevidst har arbejdet i negativ retning. Det er rigtigt, at vi overhovedet ikke på noget tidspunkt skal skære alle kuratorer og advokater over én kam, og det er jo heller ikke det, der er meningen med forslaget. Jeg mener, vi skal tage den håndfuld af dem, der måske har lidt svært ved at følge systemet og lovens hensigt. Konkursloven er egentlig god nok; den efterleves bare ikke på den rigtige måde, og derfor trænger den til en opstramning.

I afsnittet, hvor der står, at skyldneren skal være til stede, vil jeg gerne rette udtrykket til »kan være til stede«, hvis CDs ordfører kan glæde sig over det. Nu er det jo ikke mig, der skal udfærdige lovforslaget, det er ministerens opgave. Om samtlige kreditorer skal indkaldes pr. brev eller pr. anbefalet brev, mener jeg ikke er særlig afgørende, bare de bliver indkaldt.

Fremskridtspartiets ordfører havde et enkelt punkt vedrørende revisoren, der optræder som bogholder og ikke som revisor og dermed skulle gøre sig direkte medansvarlig. Det mener jeg ikke at man behøver at behandle så tungt; de ansvarlige i en virksomhed er enten medlemmer af direktionen og/eller medlemmer af bestyrelsen. Revisoren udfører jo væsentligst revisionsarbejde, altså reviderer regnskaberne, og udfører en revisor bogføringsarbejde, er det i forbindelse med en anden form for underleverandøraftale.